SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja:
Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.
V administraciji prejeman velja:
Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.
V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserate) vsprejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.
Vredništva telefón-štev. 74.

Štev. 299. V Ljubljani, v soboto 31. decembra 1898. **Letnik XXVI.**

Vabilo na naročbo.

S **1. januvarijem** pričenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEC“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld.	Četrt leta . 3 gld.
Pol leta 6 „	Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja predplačan:

Vse leto . 15 gld.	Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta . 8 „	Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Srečno novo leto!

Na mejniku starega in novega leta uhaja vsakomur pogled nazaj v preteklost, pogled naprej v prihodnjost. Vsak gospodar napravlja račun za minolo leto in dela načrte za novo leto. Tako tudi časnikar.

Toda brez vspeha bi bilo računanje, ako si ni vsakdo na jasnem glede računa o svojih dolžnostih.

V tem pogledu treba, da je vzlasti katoliški časnikar, ki smatra svoje delovanje kot vestno in odgovorno, na jasnem. Veletežavne so dolžnosti katoliškega časopisja. Quis contra torrentem! Kdo naj premore proti prodirajoči povodnji? S temi besedami je žal označeno težavno stališče, katero ima zastopati katoliško časopisje. Namen mu je, v javnosti in za javnost zahtevati gospodarstva krščanskih načel, in to v oni javnosti, ki ne priznava teh načel, no, ki je zgrajena na modernih ateističnih načelih, kar se kaže v politiki, kar se kaže na narodnem, narodno-gospodarskem, socijalnem, znanstvenem in leposlovnem polji. Vsepovsod prodira oni duh, o katerem pravi slavni vrednik časnika: »Revue de deux Mondes«, Brunetière, oni duh, ki si je iz svetih pisem ohranil v svojem spominu le besede: Non serviam! vkljub temu, da se po žalostnih brezplodnih poskušnjah mora tudi on kakor nekdaj Rousseau vedno resneje popraševati: »Ali se mar res svoboda ne more drugače vzdržati, razven s pomočjo sužnosti?« (Est-ce que la liberté ne se soûtiendrait qu'à l'abri de la servitude?)

Ta duh vsemogočne absolutnosti in neresnice vlada v javnem življenji in proti temu treba krščanskemu časopisju braniti krščanska načela pravičnosti, resnice in odvisnosti človeka in človeštva od Boga in to:

1. Na političnem polji, kjer neomejeno vlada liberalizem z žalostnimi svojimi posledicami v narodno-gospodarskem, narodnem in versko-nravnem oziru:

2. na znanstveno-leposlovnem in umetalnem polju, kjer vlada materijalizem, ki se posebno oskuten kaže v vsestranskem dekadentizmu zadnjih let.

V politiki vlada sila močnejšega. To je vspeh napredka človeštva v 19. veku, da vlada v javnosti omikanega, s kulturo toli proslavljenega veka ono načelo, ki je veljalo že nekdaj mej — divjaki.

Posledica tega je oboroženi mir, pred katerim se zgražajo sami mogotci tega sveta; dokaz temu vabilo ruskega carja na mirovni kongres. Kaj pa hoče mirovni kongres, dokler se ne odstrani načelo sile močnejšega, na katerem se je moral zgraditi oboroženi mir? Les enfants s'amusent, to so otročarije, bi smeli po vsej pravici reči, kakor to povdarja Leon XIII. v svojem zadnjem božičnem govoru do kardinalov, govoreč o nameravanem mirovnem kongresu, rekoč, da se poprej ni nadejati kakega vspeha, dokler ne oživi v vesti narodov in v organizaciji držav strah Gospodov, ki je načelo vse nravnosti in vse blaginje.

Ta surova sila, kot priznano vodilno načelo javnega življenja, uprav zadnja leta obhaja svoje orgije v naši državi. Liberalizem, držeč se načela: Corrompre pour regner, je razdvojil državo, je razprl narode mej seboj in pritiral nesrečno državo tako daleč, da se maje v svojih temeljih in ni ga sredstva za preporod naše države, razven da se vrne nazaj k svojim krščanskim tradicijam. To pa je mogoče le tedaj, ako se prevrat izvrši tudi pri posameznih narodih in v tem pogledu je uprav delovanje krščanskega časopisja neizmernega pomena.

Naravna posledica političnega liberalizma je gospodarski, ekonomiški liberalizem, ki je atomizoval, razdružil človeško družbo v drobne brezpomembne kosce, katere poljubno zlorablja vsemogočni kapitalizem, zbirajoč jih svojevoljno v mozaik-podobo, kot emblem svoje absolutne gospodarske nadvlade.

Narodi sami so seveda temu mnogo krivi. Tudi danes velja, kar je že nekdaj očital Aristofan ljudstvu, rekoč: »Ljudstvo, tvoja moč je velika, vsi ljudje se te boje kakor absolutnega gospodarja; toda tebe je lahko zvoditi; ti pustiš, da te slepijo, goljufajo, ti poslušaš vsakega govornika in tvoj duh, tvoje mišljenje pride in izgine ž njim«. Posebe zastopniki narodov imajo v tem pogledu mnogo na vesti. Hvala Bogu, da se je v zadnjih letih glede tega marsikaj obrnilo na bolje. Vzbujajo se prijatelji ljudstva in od spodaj se je pričel odpor proti gospodarskemu liberalizmu. Vest narodov se vzbuja in zahteva pravično gospodarsko organizacijo držav, kjer naj preneha monopol posameznikov ter se zgradi vlada za občne koristi. Ako bo odziv od zgoraj temu stremljenju prijazen in ugoden, ako se s složnim delovanjem narodov in oblastvenikov izvrši narodno-

LISTEK.

Najlepše leto.

(Spisal François Coppée. — Preložil A. Kalan.)

Le dvakrat, trikrat še premakne se kazalec na licu ure in dokončano je leto, katero sem skoro celo preživel v trpljenju, leto, v katerem sem gledal smrt že od blizo, leto, v katerem se je moje telesno zdravje zelo zrahljalo ter se mi poleg tega vedno bolj bliža neizprosna starost.

Skozi mrzla stekla mojega okna, na katerem se svetlikajo bele arabeske, ki jih je nanj narisala ledena noč, vzbuja mi tužno decembersko nebo vse te resne spomine.

Oj to leto! Zopet se vidim v Pau meseca januvarija, potem v Mandres meseca junija. Dvakrat so me položili na operacijsko klop zdravniki, opasani z belimi prtovi, ki so na-me gledali silno resno, zopet diham prodiren duh kloroforma in izgubljajoč spomin čutim zopet, kako hrupno se mi bližajo grozne muke. Dvakrat so me prenesli v moje stanovanje v Pariz kakor mrtvo maso, izmučeno vsled vožnje po železnici, premetano vsled nošnje na ambulančnem vozu. Koliko časa sem moral ležati znak, nepremakljiv, poln bolestij? Tretjino tega strašnega leta, oh, in ti zoperni anseptiški duhovi! Oh, in te nepopisne noči brez spanja in te grozne sanje!

Jeden trenotek, posebno bridek, se vzbuja v moji duši.

Skozi odprto okno je v sobo mojih muk silila zoperna, težka, morilna soparica pasjih dnij. Vročica me je mučila celo noč in nič več nisem mogel. Bil sem tako utrujen in izmučen, da bi se bil rad odpovedal vsemu, da bi bil rad umrl. Moja starejša sestra je bila tukaj, ki me je gledala, trudeč se v neizmerni bolesti, da bi mi izvabila smehljaj iz lic, vidim jo, kako so ji ob mojem vznožji trepetali prsti ob železnih ročicah moje postelje in pri mojem vzglavju sedela je druga ženska, draga mi prijateljica, ki se je sklonila na mojo roko, poljubljajoč jo z vročimi ustnicami in močeč jo z grenkimi solzami.

Oh, na ta trenotek se ne morem spominjati, ne da bi strepetal, ta hip je bil v dolgi moji bolezni oni, ko sem se čutil najbolj nesrečnega. Telesna bolečina, v to se človek uda, smrt, za [to sam izmučen človek iskreno prosi. Toda misel, da človek trpeč bridkost provzroča onim, ki jih ljubi in ki njega ljubijo, ter jih, ako umrje, tira v obup, ta misel je neiznosna. Dobro sem poznal teh dvoje src, ki sta trepetali te dni ob moji bolniški postelji, dvoje zlatih src, zvesto mi udanih, in misleč, da sem že izgubljen, povpraševal sem se s strahom, kaj bo z njima, s tema ljubečima srcema, ki bijeta le za-me, in vkljub svoji onemoglosti iskal sem za ti ubogi ženski tolažilnih besedij, ki bi jih bile sprijaznile z mislijo na mojo smrt, tolažeč ju, da če umrem, to ni moja krivda, ter proseč ju odpuščanja.

Da, grozno je bilo zame to leto 1897. Vprašal sem se, ali ni bilo najhujše celega mojega življenja?

Moj Bog! Nikakor ne! — Bilo je najlepše najsrečnejše!

Prišel je namreč eden Tvojih duhovnov, priprosto mi je pojasnil Tvojo besedo, opomnil me na Tvoje blažene nauke; da se trpljenju ni mogoče izogniti, da je treba drugim trpljenje lajšati z vsemi močmi, da je je treba za-se vsprejeti brez tožbá; tako pokrepčan sem po Tvoji milosti in po

gospodarska krščanska organizacija v smislu načel Leona XIII., izraženih v okrožnici o delavskem vprašanju, tedaj se zabrani katastrofa, katero človeštvo že v strahu in trepetu instinktivno sluti.

Pri tem delu za družabno preosnovo je dolžno sodelovati pred vsem krščansko časopisje, da vsaj njega ne bo zadelo očitanje slavnega rimskega govornika: Non nobis libertas defuit, sed nos, nos libertati defuimus.

Jednako važna je naloga krščanskega časopisja z ozirom na materijalizem vladajoč v znanstvu, leposlovju in umetnosti, ki se zadnji čas v svojih izrastkih odeva z nekako spačeno obliko duha, kakor se to kaže v raznih pojavih dekadentizma, kakor so simbolizem, pironizem, misticizem, asketizem, ki silijo na površje v slovstvu in umetnosti. Ta tok prav presoja kritik Ernest Hello, ki piše: Duh 19. veka je gnan po dveh naravnost si nasprotujočih smereh; od ene strani obožava materijo, po drugi strani beži pred njo.*)

Kedor spoznava pojave na duševnem torišču znanstva, leposlovja in umetnosti, mora priznati izredne talente, izredne ideje, ki se pojavljajo v naših dneh, a motreč to gibanje s krščanskega stališča, mora imeti v svojem srcu neko mešano čustvo, človek občuduje, a ima nek stud v srcu, čuti se ponosnega, a ob enem ponižanega, prevladuje pa mu v srcu žalost obupanosti in toga zaradi neprecenljivih zakladov, ki se tako nesmiselno razsipajo.

Na vse te pojave javnega življenja treba da se ozira krščansko časopisje, da ž njimi seznanja svoje občinstvo ter da mu o njih podaja sodbo, kakoršno narekavajo krščanska načela. Poleg tega treba, da tudi pozitivno dela za vresničevanje krščanskih idealov.

Kako važna, kako dalekosežna je naloga krščanskega časopisja! — Tako pojmujemo tudi sotrudniki pri »Slovencu« svojo nalogo. Sicer imamo hvalevredno in z vspehom delujoče znanstvene in leposlovne liste, vendar se mora s takimi vprašanji vsaj v toliko baviti tudi dnevnik, da imajo njegovi čitatelji pravo podobo o tem svetovnem gibanju.

Zato pa treba združenih močij, zato treba, da je vsak delavec na svojem mestu, zato vabimo rojake, ki se z nami strinjajo o nalogi, ki jo ima krščansko časopisje tudi na Slovenskem, da stopijo v naše kolo ter nam pomagajo pri tem težavnem delu, druge pa prosimo, da list podpirajo z obilnim naročevanjem, ker le list, ki je gmotno dobro podprt, more vsestranski zadostovati svoji nalogi.

Še jedno besedo glede oblike našega pisanja. Katoliški časnik mora vsikdar stati v službi resnice, zato prosimo svoje sotrudnike, da nam poročajo le resnične stvari, ker katoliškemu listu ne more biti nič bolj zopernega, kakor če se mu opravičeno očita neresnica.

Nepremagljiva moč resnice daje katoliškemu časniku ono silo odločnosti, ki, v stvari neizprosna, v obliki prikupna in prizanesljiva, mora konečno voditi do ugodnih vspehov. Vzlasti je to potrebno pri polemiki, kateri se noben krščanski list ne more izogniti, ako hoče stati na braniku za svoja načela. Po tem načelu bi radi, da se vrejuje naš list i v novem letu. Vredništvu in sotrudnikom naj je tuje vsako osebno žaljenje političkih nasprotnikov, vsikdar pa stojmo skupno in odločno za uveljavljenje krščanskih načel v javnem življenju, pomneč zlatih besed, katere je zapisal Lacordaire: »La vérité, pourvu qu'elle soit dite avec mesure, est le premier bien de l'homme.« Resnica, podana v umerjeni obliki, je največje dobro človekovo. To je tudi navodilo Leonovo katol. časnikarjem.

V tem smislu prosimo za naš list ob novem letu pomoči od Boga, dobro vedoč, da je časnikar najbolj izpostavljen nevarnosti, katero sv. Bernard omenja z besedo: evisceratio mentis; prosimo pomoči naše blage sotrudnike in naročnike, želeč vsem prav iskreno: Srečno novo leto!

A. Kalan.

*) L' esprit du dix-neuvième siècle est tiraillé par deux tendances directement opposées. D'un côté il adore la matière, de l'autre, il la fuit.

Prva seja v deželnem zboru tržaškem.

Trst, 28. dec. ob 11. uri zvečer.

Prvo sejo v tržaškem deželnem zboru naj opišem? Naj opišem mirno one dogodke, one čine slavne laške kulture, ko so mi pred očmi naši deželni poslanci? Naj opišem vse to mirno, ko jih še sedaj vidim, v kaki smrtni nevarnosti so bili? Naj opišem to sejo mirnim srcem, ko so mi pred očmi naši hrabri narodni mučeniki, dekorirani od avite kulture laške po vsej obleki z najostudnejšimi pljunci? Žolč! da bi te ne imel, srce, da bi mi nehalo biti v tem trenotku.

Miren moram biti, drugače ne morem pisati. Miren moram biti, drugače ne izveste rojaki, kaj se godi z nami. Jedino misel, da morda s temi vrsticami bom nekoliko dosegel, da se boste rojaki spominjali tudi nas primorskih trpinov, jedino misel, da boste na Kranjskem opustili boje brat proti bratu, daje mi pogum, da se lotim te meni zelo težke naloge.

Okoličani v Škednju so bili izbrali svojim zastopnikom v mestni in deželni zbor našega dičnega viteza Ivana Nabergoja. Dasi je bil sklenil, da ne sprejme nikake kandidature, udal se je bil na gorečo prošnjo tržaških in okoličanskih Slovencev in voljen je bil v Škednju. Njegovo izvolitev izročili so bili verifikacijskemu odseku in ta odsek je poročal, da je bila volitev Nabergojeva povsem pravilna, in priporočal je njegovo potrditev.

Človek bi torej mislil, da so v seji potrdili izvolitev g. Nabergoja. A kaj se je zgodilo? Jeden poslancev je zahteval, naj se ne potrdi njegova izvolitev, dasi je bil pravilno in zakonito izvoljen. To se je zgodilo v Trstu, to se je zgodilo v onem mestu, v katerem se Lahi toliko bahajo se svojo dvatisočletno kulturo laško. Da je dosegla pa taka nesramnost svoj vrhunec, glasoval je dotični odsek, ki je malo poprej predlagal Nabergojevo potrditev, ta odsek je glasoval z drugimi laškimi poslanci, naj se ne potrdi Nabergojeva izvolitev. Kje na božjem svetu se nahaja taka nesramnost? Kje na božjem svetu se bije na tak način pravici v obraz? Kje na božjem svetu se dela tako z zakonito izvoljenim narodnim zastopnikom? — V Avstriji je vse mogoče, a da se v kulturnem tržaškem mestu gode take stvari, to prepuščamo obsodbi vsemu svetu!

Da ni mogla vlada potrditi take vnebovpijoče krivice, umevno je samo na sebi. Ovrgla je sklep vsemogočnih gospodov na tržaškem magistratu. Nabergoj ni bil več od zadnjih volitev v mestnem, oziroma v deželnem svetu.

Te dni je poročala »Edinost«, da ima politično društvo zelo važno sejo. Ugibali smo, kaj bi moglo to biti, a vedeti in uganiti nismo mogli nič. Par ur pred nocojšno sejo sem izvedel, da so sklenili v seji »Edinosti«, da se tudi naš starosta udeleži sej deželnega zbora. Kakor nož v srce zadela me je ta novica, ker sem že poprej slišal, da Lahi bodo proti Nabergoju vse sile napeli. Slišal sem celo, da Nabergoj niti življenja ni varen, ako se drzne v sejo deželnega sveta. Te misli so mi rojile po glavi, ko sem izvedel novico. Smilil se mi je ubogi sivi mož, ki niti ni trdnega zdravja. Čudil sem se njegovi neustrašenosti, ko sem pomislil, v kako nevarnost se hoče podati.

Gnalo je zato tudi mene naravnost pred mestno hišo, kjer je imela biti deželnozborska seja. Na trgu vidim mnogo preoblečenih policajev. Postavim se pred vrata, da bi videl, kedo pojde k seji. Radoveden in v strahu pričakujem. Kar se mi prikažejo naši poslanci: Kosec, Ivan Goriup, Vatovec in Dolenc. Možko korakajo po stopnicah. »In vender Nabergoja ni« — vzkliknem veselo. »Saj tudi Vekoslava Goriupa še ni, ki pride gotovo z njim iz Proseka« — mislim si. Ne čakam dolgo. Od daleč zapazim Nabergojevo podobo, a njemu na strani koraka pogumno in ponosno naš Vekoslav, ki pazi, rekel bi, na vsak njegov korak, ki jastrebovim pogledom motri vse ljudstvo, da bi že na očeh spoznal, kedo želi Nabergoju, temu našemu slov. očetu, kaj slabega.

Odšla sta po stopnicah v dvorano. Jaz pa sem z drugimi prijatelji čakal, kedaj se povrnejo od seje. K seji ni bilo namreč mogoče Slovencem, ker jim niso hoteli dati vstopnic. To je tudi nečuveno, da Slovenec v Trstu, ki plačuje davke, ki je volilec, ne more na galerijo. Laški podaniki, ki ne plačujejo nikakega davka, ki niso volilci — tem je vstop dovoljen, ti laški podaniki smejo nadzorovati naše zastopnike.

Čakati smo morali torej na cesti. Čakali nismo dolgo. Iz mestne hiše se usuje vsa najeta druhal, ki se postavi pred vrata. Policija jih razžene. Prikažejo se naši zastopniki, katere sprejme druhal z žvižganjem. Oni naši mučeniki pa stopajo možko, zmagovito po koncu, proti hotelu Evropa. Jaz z mojimi štirimi prijatelji korakal sem iz radovednosti za njimi. Pred hotelom Evropo smo jih vprašali, kaj se je zgodilo z njimi. Poročali so nam sledeče: (To smo že včeraj objavili. Op. vred.)

Brata Goriupa sta vzkliknila: »Škoda, da nisva ranjena za blagor naroda!« — Poslanci naši imeli so vse obleke opljuvane, bili so v smrtni nevarnosti. To je ona kultura 20. stoletij!

Radovedni smo, če bodo naznanjeni sodišču oni na galeriji, ki so psovali naše zastopnike, k

---

Tvojem vzgledu prenašal bolečine ne le s srčnostjo, marveč z nekim notranjim zadoščenjem, spominjajoč se, da sem bil izmed onih, katere svet imenuje srečne, da sem vžil mnogo več veselja in skusil mnogo manj trpljenja nego drugi, in popolno umevajoč, da treba napraviti glede tega ravnovesje; zahvaljujem Te, da si mi naklonil ta odlog, in sem že naprej pripravljen na vse hudo, ki me še čaka, srečen, da jaz za svojo osebo ne bom več služil kot dokaz krivičnosti natore, ki nejednako razdeljuje srečo in nesrečo, in hraneč se z nado, da me poprej ne dohiti smrt, preden bom tudi jaz deležen za svoj del vseh britkostij.

Brez dvoma bodo ta čutila povod, da z ramami zmajejo mnogi moji sovrstniki; kajti od vseh stranij čujem le glasove, ki kličejo po sreči, in od vseh stranij doni mi na ušesa krik: »Življenje!« Mi zahtevamo za vse pravico živeti in sicer živeti, kakor nam srce poželi. Mi tirjamo celo življenje z vsem vživanjem in z vsem radovanjem, tako da se vsak posameznik popolno razvije itd.

Prav nič mi ni v mislih, da bi hotel pogum jemati onim, ki skušajo za vse vstvariti razmere, kolikor mogoče primerne, in ki se trudijo, ako je ne popolno odstraniti, vsaj zmanjšati, revo in nevednost. Toda ali smemo v dobri zavesti oznanjati besedo, ki se zdi ironija vsakemu, ki ni več otrok, besedo: veselo živeti?

Kje naj pravo za pravo iščemo take sreče, takega življenja? V početkih? Toda vsaka strast, ki se že sicer takoj kaznjuje po otrpnelosti nasičenega telesa, je korak do našega vničenja. V inteligenciji? Toda vednost je tudi slepilna ter se sme primerjati gorovju, čez katero je nemogoče priti in kjer popotnik z vsacega vrha, kamor je dospel s težavo, vidi pod seboj vdirajoče se neizmerne propade, nad seboj pa nove dvigajoče se nedostopne vrhove.

V življenju — za mnoge trdem, za večino srednjem, in le za nekatere izvoljence nasejanem s srečo kratkih dnij — najdemo v resnici le jedno srečo, le jeden užitek: ljubiti. Toda to je slabost narave človekove, da mi dar ljubezni naklanjamo le onemu, ki nam isto tudi vrača. Nič ni bolj redkega, nego čista nesebična ljubav, in oni, ki ljubi popolno, tako da se popolno žrtvuje in daruje, srečava večidel le mrzloto, mnogokrat tudi nezahvalnost in izdajstvo — tako da je čutilo, ki nas je navdajalo z najlepšimi nadami, tudi in to skoro vselej, vir novih naših prevar, novih grenkih britkostij. Kaj tedaj storiti?

Tudi tukaj — kakor za trpljenje — je krščanstvo našlo rešitev. Ono nam ukazuje ljubezen. Kaj pravim? Krščanstvo je največja šola bratovstva, katero je svet kedaj videl, ker ono hoče, da ljubimo, svojega bližnjega kakor samega sebe. Dobro pomnimo: kakor sam sebe. Zahteva torej, da ljubimo ne da bi zahtevali, da se nam vrača ljubezen, da ljubimo popolno, nesebično, sploh — kakor pravi ljudstvo v svojem priprostem a premišljenem jeziku — da ljubimo iz ljubezni do Boga.

Vedeti, kako trpeti! Vedeti, kako ljubiti! Evo, to je ona dragocena skrivnost, katero sem našel v evangeliju za časa svoje bolezni. In to je vzrok, da ta večer meseca decembra, ko se poslavljam od preteklega leta, četudi še slaboten in obsojen v marsikatere muke, izjavljam slovesno, da mi je bilo to leto bolj nego vsa druga leta mojega življenja, ugodno in blagodejno.

so jim kričali: fora i sciavi! ki so metali na nje velike podobe, ki so metali na nje cela okna. Radovedni smo v resnici. Radovedni smo, koliko bodo našli onih, ki so žvižgali našim zastopnikom.

Ko se je bilo naše lojalno ljudstvo nekoliko spozabilo, da je zaropotalo ob smrti naše cesarice proti Lahom, krvnim bratom morilca Luchenija, naznanil je naš ministerski predsednik, da bode naše ljudstvo strogo kaznovano. Italijanski minister za zunanje stvari je javno rekel, da se je naš cesar osebno potrudil, da so bile varovane pravice Italijanov.

Čakajmo sedaj, kaj se bo z onimi zgodilo, ki so naše zastopnike na tak način hoteli ugonobiti, čakajmo sedaj, da izvemo, kedo se bode potegoval za naše pravice, za pravice Avstrijcev, čakajmo sedaj, kedo bo dal zadoščenja našim zastopnikom, kedo nam, ki smo vedno branili s krvjo našo Avstrijo!

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. decembra.

Nižjeavstrijski deželni zbor še zboruje, mejtem ko so zasedanja v vseh ostalih deželnih zastopih že prekinjena. Saj pa ima deželni zastop tudi mnogo posla. Proračunski provizorij je jednako drugim deželnim zborom že odobril, toda zagrizeni nemški nacijonalci so uvideli potrebo, da treba v tem zastopu tudi pošteno udrihati po Nemcem toliko »neprijazni« vladi. Jezikovne naredbe, učni jezik po ljudskih in meščanskih šolah, datum pod zadnjim cesarskim sporočilom ter nagodbene predloge dajo tem možem le premnogo opravka. Takoj so morali skleniti, da je nemščina na vseh nižje-avstrijskih ljudskih in meščanskih šolah izključni učni jezik in da mora vlada takoj odgovoriti, zakaj se glasi na sporočilu »Dano na Dunaju« in ne »dano v stolnem in državnem glavnem mestu Dunaju.« S takimi malenkostmi tratijo nacijonalci čas, mesto, da bi s krščanskimi socijalisti posvetovali se o nujnih socijalnih vprašanjih.

Poslanec dr. Steinwender še ni odložil državnozborskega mandata, akoravno mu je izmej 144 beljaških volilcev na shodu minuli četrtek izreklo nezaupanje 68 volilcev. Zaupnico je mož dobil le z neznatno večino osmih glasov in vendar še ne gre. Izjavil je, da hoče sklicati še več shodov v ostalih delih svojega volilnega okraja, potem bo bojda še le izvajal posledice. Ako bi dr. Steinwender hotel biti mož dosleden, moral bi že sedaj pobrati šila in kopita in obesiti na kol državno zastopstvo.

Položaj na Ogerskem je z vsakim dnem bolj nejasen in ako meni baron Banffy, da bo s svojo eneržijo in vztrajnostjo premagal velikanske ovire, ki se mu stavijo v teh zmešnjav polnih dneh, se mož zelo moti. Dovolj je, ako omenimo, da ne more pospešiti niti volitve zborničnega predsednika in posaditi na njegov stol svojega ljubljenca, notranjega ministra Perczela. Nad štirinajst dni je že na dnevnem redu poslanske zbornice razprava o terminu za volitev predsednika, a še danes ni in letos tudi ne bo rešena ta zadeva. Ako pa že ta malenkost provzroča vladi tolike preglavice, kaj je šele z važnimi državnimi vprašanji! Niti jednega provizorija si ni mogel izposlovati baron Banffy od ogerskega parlamenta in z jutrišnjim dnem se prične na Ogerskem protiustavna vlada, ker Banffy nima zborničnega dovoljenja niti za proračun, še manj pa za kvoto Vkljub temu pa in akoravno je vladi dobro znano, koliko agitacijo bodo sedaj po deželi uprizorili opozicijonalci, vendar baron Banffy ni obupal ter se tolaži z nekim kompromisom, o katerem se je posebno včeraj mnogo govorilo in pisalo. Opozicijonalne stranke zastopal bo v tem slučaju bivši zborični predsednik Szilagyi, ki je že včeraj konferiral z znanimi člani kabineta. Modus vivendi bi se pa dosegel na ta način. Vse stranke bi prevzele poroštvo, da se rednim parlamentarnim potom dovoli začasna in definitivna nagodba in letni proračun ter na gotov način tudi spremeni poslovni red, ob jednem pa da osebno zadoščenje baronu Banffyju, a vse to pod pogojem, da se v primernem trenutku umakne s pozorišča. Ministerski predsednik hoče na ta način vjeti na svoje limanice vse opozicijonalne stranke ter z njih pomočjo izvesti vse, karkoli se je sedaj zamudilo, potem pa mirno vladati nadalje, ker odstopiti mora še le tedaj, ko se mu prikaže ugodna prilika. Ali se mu ta nakana posreči ali ne, o tem se sedaj seveda še ne more soditi.

Pomiloščenje v Italiji. Kralj Umberto podpisal je te dni dekret, s katerim se deloma ali popolnoma pomilosti nekaj nad 2700 političnih kaznjencev. Kakor se nam je že sporočilo, odpuščene so obsojencem vse do dveletne kazni, nadalje so oproščeni vsake kazni nedorasli mladeniči in ženske ter starčki nad 60 let stari. Kaznjencem pa, ki so obsojeni na večletno ječo, se z gotovimi izjemami skrajša kazen do najvišje dobe treh let. Marsikomu bo ta čin kralja Umberto prijetno novoletno darilo, premnogim pa samo čin gole pravičnosti, ker je velika večina teh nesrečnikov po krivici morala tičati v ječi. Mej temi je tudi »klerikalni Hetzjournalist«, Don Albertario, kakor ga imenuje framasonsko časopisje. Mož je moral samo radi tega tako dolgo ječati v zaporu, ker je pri vsaki priliki nevstrašeno branil pravice katoliške cerkve in ni hotel z žido framasoni trobiti v jeden rog. Izredne kraljeve milosti pa nista deležna socijalistična voditelja in poslanca Turati in De Andreis, akoravno socijalistična glasila vedno naglašajo, da sta ravno ta dva moža najbolj nedolžna mej vsemi obsojenci. Verjeti seveda ne smemo takim izvajanjem, akoravno je gotovo, da se jima je odmerila precej večja kazen, kakor sta jo zaslužila v tem slučaju. Sploh se pa zatrjuje, da bo najnoveja amnestija mnogo pripomogla k padcu Pellouxovega kabineta, ki ga pričakujejo že prve mesece prihodnjega leta.

V Nemčiji se je v zadnjem času mnogo pisalo o neki krizi v pruskem ministerstvu ter naglašalo, da odstopi državni kancler knez Hohenlohe. Nasprotje je baje navstalo vsled vprašanja glede državnega vojaškega sodišča, glede varstva brezposelnih delavcev, najbolj pa se vsled izgona ptujih, posebno avstrijskih, ruskih in drugih podanikov. Knez Hohenlohe je bil baje v tem oziru popolno takih nazorov, kakor profesor Delbrück, kateri je sedaj v disciplinarni preiskavi, in je gotove kroge radi tega ostro obsojal. Toda uradnim krogom pa ta vest ni všeč in po »Nordd. Allg. Zeitg.« sedaj izjavljajo, da so vsa poročila o kaki krizi neresnična. Pozitivno ne moremo verjeti niti temu ne kakemu drugemu poročilu.

Tedenski koledar.

Nedelja, 1. januvarija: Novo leto. Obrezovanje Gospodovo, evang.: Ko je bilo osem dni dopolnjenih. Luk. 2. — Ponedeljek, 2. jan.: Osmina sv. Štefana. — Torek, 3. januv.: Osmina Jan. Evang. — Sreda, 4. januv.: Osmina nedolžnih otročičev. — Četrtek, 5. januvarija: Telesfor p. m. — Petek, 6. januv.: Sv. 3 kralji. Razgl. Gospodovo. — Sobota, 7. januv.: Krišpin šk., Rajmund mašnik. — Solnce izide 5. januv. ob 7. uri 48 min., zaide pa ob 4. uri 24 min. — Lunin spremin: Zadnji krajec 5. januv. ob 4. uri 20 min. zjutraj. — Dan zraste v januvariju za 58 min. — Musica sacra: v nedeljo 1. januv. v stolni cerkvi pontifikalna maša ob 10. uri: Inštrumentalno mašo zlož. M. Brosig, graduale Z. Skuhersky, offertorium Jos. Haydn. — V mestni cerkvi sv. Jakoba velika maša ob 9. uri: maša zl. B. Hahn, graduale A. Foersterjev, offertorij zl. E. Stehle.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 31. decembra.

(**Novoletno voščilo.**) Ljubljanska duhovščina se je danes ob 10. uri poklonila prosvetlemu gosp. knezoškofu pod vodstvom mil. g. prošta dr. Klofutarja, ki je, oziraje se na dogodke prošlega leta izrazil presvetlemu voščila za bodoče leto s trdno nado, da bo ona vez jedinosti, ki izvira iz gorečnosti za čast božjo, spajala duhovščino ljubljanske škofije trdno s preblagim škofom Antonom Bonaventuro, kakor jo je tudi s prejšnjim škofom dr. Missio. Med posameznostmi je zlasti povdarjal mil. g. prošt protikrščanske pojave v časopisju in v javnosti. Želeč presvetlemu zdravje, ga je prosil, naj si ga s preobilim delom ne izpodkoplje, ter končal s prisrčno željo, naj bo vsikdar razmerje med škofom in duhovščino razmerje dobrega pastirja do udane čede. — Presvetli je v odgovoru povdarjal, da je njegov namen, protikrščanskega duha odvrniti od našega ljudstva s tem, da preskrbi razumništvu dobro, krščansko vzgojo, ter tako zlo zatre pri izvoru. Razodel je svoje veselje nad odmevom, katerega je našel njegov poziv, ter trdno voljo, vstrajati pri pričetem delu z božjo pomočjo, boriti se proti težkočam, ker dela po natančnem premisleku, ker se odobruje njegovo delovanje pri odločilnih cerkvenih dostojanstvenikih, in ker ve, da more računati na pomoč duhovščine in dobrega naroda.

(**Drugi redni koncert Glasbene Matice**) bo v petek, na sv. Treh Kraljev dan, zvečer ob 5. uri v »Narodnem domu«. Na vsporedu so: Pet. Ilj. Čajkovskega najpopularnejša simfonija (V.) v E-mol, proslavljajoča rusko narodno pesem in narodno življenje. Stj. Mokranjac, »Srbske narodne pesmi« za zbor, dva »rukoveta«, ki se bodo našemu občinstvu po svoji mnogovrstnosti in živahnosti pri-

---

Oj, ko bi nesrečni znali bolje trpeti in če bi srečni znali bolje ljubiti, tedaj bi napočila svetu zora miru in sreče! Oni, ki v čudeže ne verujejo, bi morali vsaj to zaželeti. Toda ali se smemo tega nadejati? Ali se smemo naslanjati na kaka ugodna znamenja v tem pogledu? Na priliko na oni religijozni dih, ki preveva novejša dela nekaterih pisateljev, katere nahajam raztresene tudi po listih raznih časnikov. Ali morda na tako očitno vznemirjenost nasprotnikov Boga, kateri se, kakor se zdi, sedaj zgražajo sami nad posledicami svojega nesrečnega delovanja? Oj, da bi prišel Sejalec evangeljski ter da bi s polnega perišča vsejal semena požrtovalnosti in skupnosti krš. na sedanjo moderno družbo, tako nesrečno in tako omahljivo, kjer vidimo zgorej toliko propalosti in praznote srca, zdolaj pa toliko upornega duha in obupnosti!

Z žalostjo mislim na svojo razkrojeno dušo, boječ se Bogu pokloniti tako malovreden dar Toda nada mi rase ob misli, da je njegovo usmiljenje podobno iznajdljivi ljubezni njegovih občudovanja vrednih služabnic, ubogih sester revežev, ki s kosi cunj in z ostanki iz kuhinje oblačijo in hranijo uboge stare ljudi.

Blagoslovljeno naj je zato leto, ki se poslavlja od mene; ker je bilo za-me leto poskušenj, leto milostij, ko sem zbral razvaline svojega srca, v katerem sem v tej iz razdrobnin napravljeni posodi zopet zažgal zrna kadila molitve!

Silvestrov večer „modernega“.

Po cesti stopa moderni pisatelj.

Absintsko-meglen večer. Zima je, toda snega ni. Sneg je ob takih večerih samo v idealističnih povestih, kjer »beli« gozd in poljano — v svrho dosege efekta.

Narava takih »slovesnih« večerov ne pozna, zakaj bi jih poznal pisatelj?

Megla po ulicah. Ne tista gosta megla, ki odganja mraz, marveč tista tenka sivo-modra, prozorno - temna, tajinstveno - motna megla, katero prošinja ojstrina mraza. Duha mameča megla. Počasi jo dihaš v sé, leze ti notri v sredo možganov. Tu se ti naseli, mraz se ti širi po glavi in naposled so ti možgani le še trd, velik ledenik.

Električne svetilke po ulicah širijo skozi meglo slabotno-rudečkasto luč. Utrinja se ti pred očmi takisto plavkasto-rumena. kakor bi odsevala ta luč od gladine ledenika v tvoji glavi. Motne misli . .

Noga stopa po sivkastem, mehkem, že malo zmrzujočem blatu. Neprijetno. Oko ne zre druzega, kot blato. Kolesnice se poznajo v njem; paroma izvožene od tovornih voz ali kočij, pa tudi posamične, ki jih je zapustil posamezen, slabe poti ne boječ se kolesar . . . Po kolesnicah nabrana kalna voda že zmrzuje po malem, do cela zmrzniti ne more . . . Vse polovičarsko. Narava nima odločnosti.

Ob straneh ceste okna kanalov. Skozi omrežje teh oken kadi se puh, zgošča se na zraku ter se vije po cesti, liki siva, gosta megla. Megla v megli . . . Ogniti se treba, da je ne dobiš v nos te megle iz kanala, kajti narava nima usmiljenja. Usmiljen je le človek.

Človek? . . . . Tamle žene kmet svinjče po cesti. Krog desne zadnje noge ima žival privezano vrvico, ki jo drži kmet v desnici. V levici kmetovi pa je palica. Brez dvoma žene mož žival k mesarju, da bode morda vže jutri za novo leto rudeče njeno meso namešano z belim njenim špehom v prozornih črevih — klobasa. Svinjče

jubile kakor svoj čas Hubadove slovenske narodne pesmi. — »Marija, milostna gospa« iz »Mrtvaškega ženina« za sopran-solo, in Anton Dvořak: »Te Deum«. Zbor »Glas. Matice«, ki si je z Brucknerjevim Tedeumom prispel veliko slavo na Dunaju, nam bo podal priliko občudovati, kako popolnem različno in vendar globoko pretresljivo slovanski glasbenik-prvak tolmači liturgično besedilo. Bariton-solo poje g. Josip Nolli, sopran-solo pa gospa Kudlich-dr Linhartova, češka rojakinja, ki je pred nekaj leti skupno z našim slavnim rojakom g. Navalom kot primadona pela v francoski operi.

(Umrl) je v Škofji Loki in bil danes pokopan znani cerkveni podobar in slikar Ivan Šubic v 66. letu svoje dobe. Pokojnik je bil najmlajši član podobarske rodbine Pavla Šubica iz Poljan ter zadnji izmed onih domačih podobarjev, ki so se med 1840. in 1850. letom učili in zbirali v prvi tedanji umetniški delavnici M. Tomca v Št. Vidu nad Ljubljano. Okrasil je mnogo božjih cerkva na Kranjskem z oltarji, prižnicami, okviri in drugo opravo, a tudi Južna Štajarska ima njegova dela (Št. Jurij, Zibika itd.) Kakor vsi naši stari domači podobarji, je bil ranjki tudi slikar, ki je na presno in v olju izvršil mnogo podob za naše cerkve. Bodi možu poštenjaku, ki je vse svoje dni živel le za čast božjo, zemljica lahka!

(Božičnica v Repnjah.) Na praznik nedolžnih otročičev so priredile šolske sestre v Repnjah lepo božičnico za šolo obiskujoče deklice. V prostrani šolski sobi je stalo okinčano božično drevo. Lesketalo se je v nebrojnih lučicah. Pod drevescem je ležalo v jaslicah božje Dete, zraven pa je stala z darili bogato obložena miza. Deklamacije so se vrstile z lepo ubranim božičnim petjem iz jasnih otroških grl. In kako so deklamovale! Ta preciznost, ta sigurnost v nastopu, lep pravilen povdarek, vse to so prednosti, ki bi čast delale kaki večrazrednici v mestu! Zares, čuditi se moramo, da je mogoč tak vspeh na dvorazrednici na deželi, kjer stariši porabijo otroke za pašo in razna dela, dočim so v šoli le po dve do tri ure na dan. In kaj ne bi? Saj je gonilno pero v samostanskih šolah ljubezen do Boga, ljubezen do bližnjega, ljubezen pa vse pretrpi, vse prenese, je potrpežljiva, ne išče sama sebe. To prepričanje smo odnesli od božičnice, da je za vodiško župnijo velika sreča, da ima na svojih tleh zavod, v katerem se ženska mladina tako izborno izobrazuje in odgojuje. Končamo to poročilo z iskreno prošnjo, da naj božje Dete stokrat povrne dobrotnikom, blagorodnima gospodoma Karol Pollak in Smitt v Ljubljani, in drugim, ki so s svojimi darovi pripomogli, da se je moglo na nedolžnih otročičev dan napraviti deklicam to nedolžno božično veselje.

(Zopet pošta!) Kolikor se spominjamo, nosil je poštni pečat poštnega uradą v Čepovanu, vasi blizo Gorice, zraven besede »Čepovan« tudi neko skovanko »Cepovano«. Proti tej nezaslišani skovanki protestiralo je županstvo v Čepovanu pri tržaškem poštnem in brzojavnem vodstvu in zahtevalo, naj poštni pečat nosi jedino pravilno pisavo krajevnega imena, to je »Čepovan«. Ker pa ta protest ni bil uslišan (v dobroinformiranih krogih se je govorilo, da je na take prošnje bivši vodja Pokorny jednostavno zapisal besedico »Slavisirung« z rudečim svinčnikom), obrnilo se je županstvo v Čepovanu na namestništvo, kjer so ugodili utoku. Tako je prišla čisto slovenska vas »Čepovan« do svojega pravega imena. V Primorskih listih čitamo dan na dan pritožbe, kako se obnašajo neki laški uradniki proti slovenskim strankam. Ne mine skoraj dan, da ne bi tamošnji listi kazali na krivice, ki se gode Slovencem v Trstu. Tudi smo že večkrat v tamošnjih listih čitali, da se nekateri laški uradniki nekako srečne čutijo, ako morejo narediti slovenski stranki kako sitnost. Spominjamo se še, da smo čitali v primorskih listih, da si štejejo ti uradniki take neprilike za neke zasluge, radi katerih pridejo pri poštnem in brzojavnem vodstvu v neko posebno milost, v neko posebno luč, radi katere jih mora vsak slovenski uradnik ne malo zavidati. Te misli so nam rojile po glavi, ko smo zagledali 24. letošnjo številko naredbenega lista tržaškega poštnega in brzojavnega vodstva. V tej številki je črno na belem: »Cepovan«, (brez kljukice na C). To diši po italijanizaciji, to diši popolnoma po onem duhu, kateri je vladal za časa Pokorny-evega gospodstva. Tržaško poštno in brzojavno vodstvo izdaje naredbeni list, ono je odgovorno za vsebino. Poreče se nam morda, da je to tiskovna pomota. A temu ne bomo verjeli, ker vemo, kedo ureduje imenovani list. Razumemo! V židovskem uredništvu »Il Piccolo« nočejo poznati slovenskega »č«, zato ga menda ne marajo tudi v uredništvu naredbenega lista. Od oblasti, ki je vse drugo, nego politična, od oblasti, ki ima napis c. kr., bi pač smeli pričakovati, da nas ne žali na tak način. — To na znanje velečastitemu novemu vodji v Trstu, od katerega upamo, da bo potrebno ukrenil, da se ne bodo več ponavljala tako dobro premišljena žaljenja od njemu podrejenih uradnikov.

(Slovensko gledališče.) Jutri, dné 1. januvarija se vprizorita dve predstavi: popoldne burka s petjem »Veseli dan ali Matijček se ženi«, zvečer pa se bo pela opera Verdija »La Traviata«. — Dné 3. januvarija se vprizori Versterleinova svetopisemska igra v 5 dejanjih »Jožef v Egiptu« s predigro »Jožefovi bratje«, prevel in priredil Fr. S. Finžgar.

(Trgovinsko ministerstvo) naznanja trgovski in obrtniški zbornici, da je bolgarsko vojno ministerstvo razpisalo na dan 2. januarija 1899 nove štetve ponudbeno razpravo za dobavo 1905 parov infanterijskih in 525 parov kavalerijskih čevljev, nadalje 19.780 parov gornjih delov za čevlje in 19.780 parov podplatov.

(Sejmi po Slovenskem od 2. do 7. januv.) Na Kranjskem: 2. v Novem Mestu, Ribnici in Radohovi vasi; 3. v Dolnjem Logatcu; 4. v Domžalah; 5. v Črnomlju; 7. v Kostelu. — Na slovenskem Štajerskem: 2. v St. Juriju ob južni železn.; 3. v Celju; 4. v Ptujem. — Na Primorskem: 2. v Hrpeljah; 5. v Gorici; 7. v Glemoni in Stanjelu.

Društva.

(Vabilo) na božičnico, katero priredi katoliško društvo rokodelskih pomočnikov v Ljubljani v svojem domu, Komenskega ulice št. 10, na novega leta dan 1. januvarija 1899. — Vspored: 1. J. Pogačnik: Božična pesem, s spremljevanjem harmonija. 2. A. Sachs: Moja Avstrija, zbor s tenor-solo. 3. A. Sachs: Jubilejna kantata, zbor s čveterospevom. 3. P. H. Sattner: Za dom med bojni grom, zbor. 5. A. Foerster: Planinska, zbor. 6. Rokodelska družba. Podoba iz vsakdanjega življenja v dveh dejanjih. — Vstopnina: Sedeži 1—5. vrste 30 kr, sedeži 6—10. vrste 20 kr., stojišče 10 kr. Začetek ob 6. uri zvečer.

Gospodarska organizacija.

Poziv! Vse zadruge in posojilnice, ki so prejele zadnji poziv radi umetnega gnojila, se prosijo, da konečno odgovorijo v treh dneh.

Načelstvo »Gospodarske zveze«.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 31. decembra. „Reichswehr“ poroča, da pride ruski car spomladi na Dunaj, od koder se poda v Rim.

Dunaj, 31. decembra. Današnja „Wiener Zeitg.“ objavlja cesarjevo lastnoročno pismo, s katerim se določa nespremenjeno kvotno razmerje za dobo celega leta 1899, nadalje cesarsko naredbo na podlagi § 14. glede podaljšanja carinske in trgovinske zveze, glede razmerja do avstro-ogerske banke do 31. decembra 1899, konečno trimesečni budgetni provizorij in določbo glede državnih podpor po uimah prizadetim krajem v znesku 1,600.000 gld.

Dunaj, 31. decembra. „Fremdenblatt“ izjavlja, da sta se nagodbeni provizorij in kvotno razmerje, ki sta bila prvotno določena le za pol leta, zato uveljavila za celo leto, da se za slučaj, da parlament ne reši pravočasno nagodbenih predlog, prihrani zopetna intervencija krone.

Dunaj, 31. decembra. Uradni list poroča: Poljedelski minister je imenoval rudniškega zdravnika dr. Stveraka nadzdravnikom, asistenta na babični šoli v Ljubljani, dr. Karfika, pa rudniškim zdravnikom za Idrijo.

Dunaj 31. decembra. Tržaški slovenski poslanci so brzojavno sporočili grofu Thunu o vseh krivičnostih in nasilstvih, katerim so bili izpostavljeni pri prvi seji tržaškega deželnega zbora, ter zahtevajo za-se varstvo, da morejo vršiti svoje dolžnosti kot izvoljeni poslanci.

Zagreb 31. decembra. Kmet Niko Novaković, ki je prišel v mesto, da dvigne 100.000 gld. za zadeto srečko državne loterije, je od veselja znorel ter so ga odpeljali v deželno norišnico.

Budimpešta 31. decembra. Poslanec Gajary je posl. Ivanki napovedal dvoboj.

Budimpešta, 31. decembra. Listi presojajo položaj. Liberalni listi očitajo opoziciji, da je ona kriva, ker je vsled njene obstrukcije uvedeno izvenzakonito stanje, opozicijonalni listi pa grozé s še hujšo upornostjo, z ministerskimi obtožbami itd.

Budapešta, 31. decembra. Koncem včerajšnje seje ponavljali so se v poslanski zbornici zopet burni prizori. Posl. Ivanka je ostro napadal Banffyja radi kršenja ustave ter konečno apeloval na člane večine, „katerih beseda, pero in sablja niso plačani“. Banffy je hotel odgovarjati, a radi prevelikega hrupa ni mogel spregovoriti besede. Predsednik je moral pretrgati sejo. Po zopetni otvoritvi seje se vse gnete okolu Banffyja. Posl. Biro je stenografom iztrgal iz rok Banffyjev govor. Mej splošnim vriščem zaključi starostni predsednik sejo. Prihodnja seja je v torek z istim dnevnim redom.

Pariz, 31. decembra. Minister za kolonije dementuje vest, da bi bil Dreyfus 4. t, m. odpotoval v Francijo. O njegovi vrnitvi bo odločilo šele kasacijsko sodišče.

Berolin, 31. decembra. Amerikanski listi sporočajo, da je neki amerikanski založnik poslal nemškemu cesarju ček s svoto 5000 dolarjev s prošnjo, naj za njegov list napiše sodbo o zadnji amerikansko-španski vojski. Seveda so ček vrnili, češ, da nemški cesar za sedaj še ne misli vstopiti v vrste časniških poročevalcev.

Madrid, 31. decembra. Stališče, ki je zavzema Anglija napram gotovim španskim naselbinam, postaja zelo nevarno.

Darovi.

Za dijaško mizo: Gospod Fr. Hiersche, župnik v Sori, 1 gld. 50 kr. — Vodja poslanec gospod Fr. Povše 10 gld. — Gospod Gabrijel Jelovšek, poslanec in župan na Vrhniki, 5 gld. — Gospod vojaški kurat Ivanetič v Ljubljani, 3 gld.

Za Katoliški dom: Gospodje stolni vikarji zasluženi cesarski cekin. — G. dekan Janez Novak 25 gld. — Gospod župnik Nikolaj Križaj 10 gld.

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gospod Anton Čadež, kaplan pri Sv. Trojici, 2 gld. — Gospod Miha Barbić, ekspozit v Poljanah v Istri 1 gld. — G. Rade Marzidovšek, c. in kr. vojni duhovnik v Mostaru, 3 gld. 20 kr.

Učiteljskemu konviktu v korist so se odkupili novoletnih voščil p. n.: Julija Borovsky, Emilija Gusl, Marija Marout, Marija Šerc, Jakobina Tomec, Franja Zemme, Agneza Zupan; Ivan Bele, Jakob Furlan, Fr. Gale, Engelbert Gangl, Makso Josin, Josip Maier, Henrik Petras,

---

po malem kruli, hiti z glavo semtertja in miga z visečimi ušesi. Smer mu je negotova, kakor modernemu leposlovju. Toda kmetič mu kaže gotovo smer s palico po plečih.

Leposlovje nima tacega vodnika.

Živaľ je z rilcem v enomer v blatu. Vsako kolesnico ovoha, in ogleda si vsako luč, odsevajočo iz motne lužice. Vonj, puhteč iz kanala, ne straši živalice, kakor bi hotela spoznati njega sestavine. Tako tava in ne vé kam, morda v svojo pogubo, kedo vé? Kaj za to! Živi polno življenje ta živaľ. Saj je to samo življenje, to samo važno v njem, kar nam trenutno polni možgane ali, če hočete, duhá, kedo vé, če ga vender le ni?

Torej vse te važne reči pravimo, pišimo, tiskajmo . . . Kaj, če niso važne za nikogar druzega, nam se zdé znamenite, nam je to pisanje prava umetnost. Drugi se bodo že navadili.

Škoda, da svinjče ne zna pisati. Morda to, kar vidi, vse bolj natanko, vse bolj živobojno vidi, kot mi. Izguba za leposlovje! . . . .

Pisatelj koraka dalje, zavit v meglo in »moderne« misli . . . .

Ivaj Režek, Rudolf Vrabl, Andrej Žumer, Rok Mrčun, Leopold Armič, Fr. Bahovec, Jakob Dimnt, Fr. Gabršek, Janko Janežič, Alojzij Kecelj, Ivan Krulec, Fr. Raktelj, Fr. Črnagoj, Janko Like, Fr. Lavtižar, Štefan Primožič, Josip Verbič.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306·2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
30	zvečer	729·7	2·3	brezv.	oblačno	
31	7. zjutraj	731·0	—0·4	sl. jug	megla	0·0
	2. popol.	731·9	1·3	sl. vzh.	dež	

rednja včerajšnja temperatura 1·9°, normale: —2·6°.

Umrli so:

29. decembra. Rudolf Šinkovic, mestnega stražnika sin, 9 ms., Cesta na loko 15, Croup.

Poslano.*)

Ker je bila moja **ponudba glede odkupa trgovin** javna, bodi tudi vspeh javen. — S tem usojam si najprv uljudno naznanjati, da sem opasno obolel in bil prisiljen po 18 letih zakonskega življenja v torek prvič na zdravniško pomoč v hiši za-se reflektirati. Ordinarius veleč. g. s. sv. dr. Z. prepovedal mi je — ne le sobo temveč tudi posiljo za več dnij zapustiti. Zategadelj primoran bil sem si s včerajšnji »rendezvous« ob osmih zjutraj v moji prodajalnici za vodo — namestnika poiskati. Namestnik čakal je mojim poobhlastilom blagohotno od ¼8 do ½10 ure dop. na osp. M. A. toda — **njega ni bilo** —, s kojim činom je opolnem jasno dokumentirano, da mu ni na mirnem življenji, temveč, da hoče boj »a tout prix«.

Lastnik tvrdke:

M. Pakič,

prvi kranjski lesni, košariški in sitarski obrt.

BRZOJAV!

Ko sem jeseni 1895ega leta v Bohinj prišel, vprašal me e jeden mojih delavcev začudeno, kaj me je tjekaj prived) in takoj dostavil: vsaj je — pravil, da se jim je pri potresu

otrok ubil

in o so njihova gospa tako žalostni, da se kar nič več ne morjo v Ljubljani videti in so si že tudi hišo v Novem mesi na Dolenjskem sezidali, blago prodali in se tjekaj preselil (Priči, ki sta to v Bohinju slišali, sta K. R. iz N. in Ijakr Vidic iz Lesec, kateri je naju v Bohinj vozil.)

Nesrečni potres izkoriščal je tedaj »pfifikone« sebi v korit, dasi je vse prav komun — na laž.

Otroci živé nama vsi in so zdravi. Ni se le hvala Bog nihče ubil, še pomnožili so se nama in Slovencem od potresa sem.

Kedar so prosti, vaditi se morajo že »kot Pakiči« prodajati.

Vsakdo prepriča se lahko v moji prodajalnici za vodo, kako prijazno mu bodo znali postreči.

Z najboljšim priporočilom

lastnik tvrdke:

M. Pakič,

prvi kranjski lesni, košariški in sitarski obrt.

*) Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

Vsem znancem in prijateljem vošči

veselo in srečno novo leto

921 (1—1) *rodbina Karol Pollak.*

Veselo novo leto

želi vsem p. n. gostom slaščičarne in odjemalcem kruha, kakor tudi prijateljem in znancem

z odličnim spoštovanjem

924 (1—1) **Jakob Zalaznik s soprogo.**

G. Piccoli,

dvorni založnik

Nj. svetosti

papeža

Leona XIII.

lekarnar „pri angelu“

v Ljubljani, Dunajska cesta.

Železnato vino.

Kemične analize **odličnih strokovnjakov**, kateri so v

železnatem vinu

lekarnarja **Piccoli-ja v Ljubljani** zmiraj potrdili navedeno množino železa, **so najboljše spričevalo ter dajejo največje poroštvo za njega učinek.**

To vino je kaj dobro za **slabokrvne, nervozne** in **vsled bolezni oslabele osebe**, za **blede, sloke** (suhe) in **bolehave otroke.**

Cena polliterski steklenici 1 gld.

Naročila pošiljajo se z obratno pošto; poštnino plačajo p. n. naročniki. 827 6

Povodom bližajočega se novega leta

najprisrčnejše čestitke

cenjenim obiskovalcem moje brijačnice, osobito prečastiti duhovščini, proseč še nadaljnje naklonjenosti.

Velespoštovanjem

Dr. Matkovič,

brivec, nasproti stolni cerkvi.

927

V Ljubljani, 31. dec. 1898.

928 (1—1) **Ivan Mayr,**

KAVARNAR.

S velespoštovanjem

s prošnjo za nadaljnjo naklonjenost.

Prisrčno, srečno novo leto!

Vsem svojim velecastitim gostom

Prisrčna voščila k 919 (1—1)

novemu letu

izraža

Fotografski zavod Rovšek-a

ter se najtopleje zahvaljuje slavnemu občinstvu v mestu in na deželi za častna naročila v preteklem letu, proseč prijaznega nadaljnega zanimanja ter blagohotnih naročil.

Odličnim spoštovanjem

Davorin Rovšek, fotograf,

Ljubljana,

Kolodvorske ulice št. 34-a.

Filijalka Wolfove ulice št. 6.

E. Zbitek-ov v Novi Štifti pri Olomucu

zavod za izdelovanje steklenomozaičnih božjih grobov, lurških duplin in altarjev za procesije ob sv. Rešnjem Telesu.

Odlikovan od Nj. svetosti papeža Leona XIII.; priznanja katol. teolog. akademije v Peterburgu, nemškega misijona v Carigradu itd.

Ilustr. ceniki zastonj. Vse pošiljatve zajamčene. 894 4-3

Vsem cenj. in častit. naročnikom, prijateljem in znancem

srečno, veselo novo leto!

Z velespoštovanjem

Simon Juvan,

Št. Vid nad Ljubljano.

924 (1—1)

Zdravo srečno novo leto

vsem čestitim naročevalcem, prijateljem in znancem želi ter prosi nadaljnje naklonjenosti.

Velespoštovanjem

Fran Breskvar,

knjigavez v Ljubljani.

Na prodaj so

trije križevi poti

jeden 95 cm. visok, velja . . . . gld. 65.—
drugi 130 cm. visok s križem in podstavkom vred, velja . . . . . » 120·—
tretji 150 cm. visok, velja . . . . » 250·—

pri **Fr. Toman-u**, podobarju in pozlatarju v **Ljubljani na Križevniškem trgu št. 1.** 853 12—9

Alojzij Večaj

izdelovaleo pečij iz glinastih snovij

v Ljubljani, Opekarska cesta 61

preje Igriške ulice 15 51

priporoča lepo svojo zalogo

raznovrstnih pečij

od najpreprostejše do najfinejše, raznobarvne: rujave, zelene bele, pri naročilih pa tudi drugačne barve V zalogi ima tudi **kahljice za štedilnike**, sploh razne glinaste izdelke.

Za svoje delo jamči leto dnij. Cene so najnižje.

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporoča
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

100 do 300 gld.

na mesec lahko pošteno zasluži sleherni ter **povsod** brez zgube, ako hoče prodajati **postavne dopuščene** srečke in državna pisma.

Ponudbe na **Ludovika Oesterreicher, Budapest VIII. Deutschegasse 8.** 826 10-6

367 10—3

Naznanilo.

Usojava si udano naznanjati p. n. slavnemu občinstvu, da bodeva s **1. januarijem p. l.** dolgo let sem obstoječo **trgovino s železnino g. Karol Kavšek-a prevzela** ter dalje vodila pod trgovsko sodnijsko protokolovano tvrdko

Karol Kavšeka nasl.

Schneider & Verovšek.

Ob enem priporočava najino bogato zalogo, kakor **železo, traverze, železniške šine, vsakovrstne okove** pri pohištvu in zidanju in **drugo železnino**; kakor tudi **poljedelske stroje** in **jeklene cevi** za vodovode, po najnižjih in solidnih cenah. Priporočava se slavnemu občinstvu za mnogobrojni obisk ter beleživa

spoštovanjem

922 (1—1) *Schneider & Verovšek.*

Proda se različno

orgljarsko in mizarsko orodje

in odda v najem **delavnica** s klonico, shrambo za les itd., dalje **stanovanje** z dvema sobama in kuhinjo. 918 (3—1)

Več se zve pri lastnici

Mariji Goršič v Ljubljani,

Razpotne ulice št. 6 (Trnovo).

Zaloga mestne elektrarne.

Naznanjam uljudno prečast. duhovščini in slav. občinstvu, da sem prevzel **založništvo in izdelovanje**

električnih svetiljk mestne elektrarne.

Cerkvena posoda in orodje.

Izvrševanje električnih svetilk.

V zalogi imam poleg lastno izdelanih **cerkvenih oprav in cerkvenega orodja** veliko različnih

lestencev, držajev in opor iz bronca, železa, stekla itd.

za električno razsvetljavo v cerkvah, sobah, dvoranah, delavnicah itd., izvršenih v najslovitejših tovarnah za električno pripravo. — Vsako naročilo izvršim točno in natančno po izvirnih tovarniških cenah.

Po nizki ceni prirejam **stare lestence in svetilnice** za električno razsvetljavo.

V obilna naročila se uljudno priporočam velespoštovanjem

913 10—2

Leopold Tratnik,
v Ljubljani, Sv. Petra cesta 27.

Ilustrovani katalogi in ceniki raznih slovitih tovarn so na ogled na razpolago.

Zastopstvo mestne elektrarne.

Št. 45367. 902 3—3

Vabilo.

Vže mnogo let oproščajo se blagotvoritelji čestitanja ob novem letu in ob godovih s tem, da si jemljo **oprostne listke na korist mestnemu ubožnemu zakladu.**

Na to hvalevredno navado usoja si mestni magistrat tudi letos slavno občinstvo opozarjati z dostavkom, da so razpečavanje oprostnih listkov drage volje prevzeli gospodje trgovci **Karol Karinger** in **Vaso Petričić** na Mestnem trgu ter **Albert Schäffer** na Kongresnem trgu.

Vrhu tega bode v zmislu obstoječega ukrepa občinskega sveta raznašal mestni uradni sluga tudi letos **oprostne listke po hišah.**

Za vsak oprostni listek, bodisi za novo leto ali za god, je, kakor doslej, položiti **petdeset krajcarjev** (1 krono) in na vpisani poli, poleg imena pristaviti tudi število vzetih listkov. — Velikodušnosti niso stavljene meje.

Pismenim pošiljatvam bodi pridejan tudi razločni naslov pošiljatelja.

Imena blagotvoriteljev se bodo sproti razglašala po novinah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 12. decembra 1898.

Župan:
Iv. Hribar l. r.

Severonemški Lloyd v Bremi.

866 30—4

Od vis. c. kr. ministerstva vsled ukaza dné 7. maja 1894, št. 5373 dovoljen.

Odarstvo poštnih brzoparnikov do Novi-Jorka:

Iz **Breme** vsak torek in soboto zvečer
Iz **Southamptona** dotakniviši se ev. Cherbourga vsako sredo in nedeljo
Iz **Genove** dotakniviši se Neapolja via Gibraltar dva ali trikrat na mesec.

Brema - Sev. Amerika. Do Novi-Jorka.
Brema - Južna Amerika. Do Montevideo.
Do Baltimore.
Brema - Vzhodna Azija. Do Kitajskega.
Do Buenos-Ayres.
Do Japonskega.
Brema - Avstralija. Do Adelaide, Melbourna, Sydneja.

Vožnja po morji čez ocean do Novi-Jorka traja 6 do 7 dnij.

Najlepša in najceneja priložnost za potovanje.

Glavni zastopnik v Ljubljani:
Edvard Tavčar.

St. 44637. 907 2—2

Razglas.

Pri **mestnem magistratu** sta izpraznjeni

dve babiški službi

z letno plačo 100 gld.

Prošnje, katere je tukaj vložiti **do 10. januvarija 1899. leta,** je opremiti s spričevalom o sposobnosti, o znanju slovenskega jezika, ter s krstnim listom.

Natančneji podatki o delokrogu mestnih babic se poizvedó v mestnem fizikatu ob uradnih urah.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 20. decembra 1898.

Zarezano strešno opeko

(Strangfalz-Dachziegel)

prešano opeko za zid in navadno opeko za zid ponujata po znatno znižanih cenah 227 39

Knez & Supančič
tovarna za opeko v Ljubljani.

Št. 44 357 914 (3—1

RAZGLAS.

Pobiranje pasjega davka za 1899. leto pričelo se bode z 2. dnem januvarija 1899.

Ta davek je plačati v okrožju ljubljanskega mesta od **vsakega** psa, izimši od psov, kateri so za varstvo osamljenih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si preskrbe za to leto veljavnih pasjih mark najkasneje do **20. dne februvarija 1899** pri mestni blagajnici proti plačilu

4 goldinarjev.

Z ozirom na § 14 izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka, opozarjajo se lastniki psov, naj pravočasno vplačajo takso, ker bode policijski konjač od 20. februvarija 1899 nadalje vse one pse, kateri se bodo nahajali na ulicah brez veljavnih mark.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dné 20. decembra 1898.

Primerna darila za Božič in novo leto!

Svojo izborno **zalogo najraznovrstnejših**

ur, verižic, zapestnic, uhanov, prstanov

sploh **vseh novostij v zlatnini in srebrnini** po najnižjih cenah in tudi pod ceno priporočam slav. občinstvu povodom bližajočih se praznikov božičnih in Novega leta.

Opozarjam in priporočam v nakupovanje

biciklje najboljšega zistema

in

šivalne stroje,

862 4—4

za katerih izvrstnost jamčim. — **Vsa popravila** izvršujem točno in dobro.

V obilo nakupovanje se priporočam velespoštovanjem

Fran Čuden, urar v Ljubljani, Mestni trg, nasproti rotovžu.

Ceniki na zahtevanje franko.

K sezoni **K sezoni**

priporočam svojo bogato zalogo **pušk najnovejših sistemov** in **najnovejše vrste revolverjev** itd., vseh pripadajočih **rekvizitov** in **municije,** posebno pa opozarjam na

trocevne puške

katere izdelujem samo jaz in katere se radi svoje lahkote in priročnosti vsakemu najbolje priporočajo.

Ker sem na Kranjskem jedini puškar, ki se peča samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila, ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno, solidno in najceneje. — Z velespoštovanjem

FRAN SEVČIK 564 20-20
puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Ilustrovan cenik se pošlje na željo zastonj.

DOMAČI OBRT!

Prva kranjska tvrdka jermenarskih, sedlarskih in torbarskih proizvodov

Fran Primožič Dunajska cesta št. 6 v Ljubljani.

Slav. občinstvo in prečast. duhovščino opozarjam najuljudneje na svoj **povečani in novourejeni obrt.** Kdor se zanima za napredek domačega obrta, prosim, naj si ogleda mojo veliko zalogo **konjskih oprem za vožnjo in ježo, kovčegov, torb itd.** domačega proizvoda.

V zalogi imam razne vrste **jermen za stroje,** veliko izber vseh **potrebščin za konje,** kakor tudi **krasne zvonce za sani** iz prave kovine.

Prodajam, kupujem in posojujem **že rabljena sedla** ali pa **cele jezdne oprave.**

Ob jednem usojam si naznanjati, da pričnem v kratkem času **kupčijo s starinami** (antikami).

Vsa, tudi najmanjša **naročila,** kakor tudi **popravila** od tù in zunaj se točno in ceno izvršujejo.

Dobro blago, cene zmerne, solidna postrežba.

Ilustrovane cenike pošiljam na zahtevanje brezplačno.

Primerna božična in novoletna darila

v veliki izberi po znižani ceni. 471 50—50

Podpisana ima v zalogi najraznovrstnejše trpežno, krasno
blago za bandera, baldahine, raznobarvne plašče, kazule, pluviale, dalmatike, velume, albe, koretelje, prte itd.
sploh vse, kar se rabi v cerkvi pri službi božji. — Prevzema tudi **vezenje, prenovljenje stare obleke in vsa popravila. — Izdeluje ročno in pošteno po najnižji ceni bandera in vso drugo obleko.**

Prečastite gospode prosim, da se blagovolé pri naročilih ozirati na domačo tvrdko ter ne uvažujejo tujih tvrdk, društev in potujočih agentov.

Zagotavljaje hitro in najpoštenejšo postrežbo in najnižjo ceno, zatrjuje, da bode hvaležna tudi za najmanjše naročilo.

Najodličnejšim spoštovanjem se priporoča 81 52-49

Ana Hofbauer,

imejiteljica zaloge cerkvene obleke, orodja in posode
v Ljubljani, Gledališke ulice 4.

Oelz-ova kava

je najboljši in najčistejši primesek h kavi!

Čestite gospodinje! 221 50—41

Zahtevajte in kupujte le-to kavo!

Dobiva se v rdečih zavitkih z belim trakom ali pa v škatljah.

Pozor!

Najfinejša namizna vina

iz c. kr. dvornih kletij na Dunaji in

najboljši konjak

iz c. kr. dvorne distilerije Pfau in dr. na Reki

so dobiti v **konditoriji**

Rudolf Kirbisch

v Ljubljani 911 11—3

na Kongresnem trgu (Zvezda) št. 8.

Kmetiška posojilnica ljubljanske okolice,

registrovana zadruga z neomejeno zavezo,
v Ljubljani, Marije Terezije cesta hiš. št. 1,
v Knezovi hiši,

obrestuje hranilne vloge po 785 10—4

4½ odstotka

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure, razun nedelj in praznikov, vsaki dan od 8. do 12. ure dopoldan in od 3. do 6. ure popoldan.

Poštnega hranilničnega urada štev. 828.406.

Telefon štev. 57.

Svetovni predmet.

V vseh deželah sijajno uveden.

Sarg-ovo priznano neobhodno zobno čistilo KALODONT

(zdravstveno preskušen. atest 3. julija 1887.)

Jako praktičen na potovanjih. — Aromatično osvežujoč. — Dobi se povsod.

»Gospodje! Menim, da je skrb za usta (zobe) ravno tako važna, kakor kaj drugega, zlasti če pomislimo, da so usta vhod v notranje naaega telesa.« — S temi besedami je g. dr. Wolf iz Zagreba pričel svoje predavanje na XII. mednarodnem medicinskem shodu v Moskvi. Nadaljeval je: »Ne trdim preveč, ako rečem, da ima mnogo bolezni želodca in črev, bledice itd. szoj vzrok v zanemarjenji ust. Ni redho, da s snaženjem ust vse te bolezni zginjati začno.«

Vsi veljaki med vdravniki so mnenja, da je ozir skrbi za usta prva reč: snaženje s krtačico, ki naj se izvrši vsako jutro in zvečer; sploh po vsakem obedu.

Priporoča se zobna pasta v posodicah, ker tu neporabljeni del ostane svež. Najboljše pa so **cinaste posodice,** ker v njih vi nikakega primeska škodljivega **svinca.**

Prof. Müller iz Berlina,** znan veščak med zobozdravniki, zahteva, da je zobna pasta napravljena iz **nevtralnega mila.

Vrem tem zahtevam uspešne in razumne skrbi za zobe popolnoma ustreza »Kalodont«, o katrrem pravi uek drug veščak: **»Res veseli smemo biti, da imamo tak preparat, katerega prednost je tudi v tem, da je zelo razširjen in »en vogue«.** Pri **»Kalodontu«** torej ni kmalu mogoče, da bi kdo staro, slabo, nerabno blago v roko dobil, kakor pri drugih preparatih, katerih se manj proda itd.«

Svari se pred po zavitku podobnimi, varljivimi, nič vrednimi ponaredbami. 905 (2—1)

Uradno dovoljena
RAZPRODAJA

vrši se v **moji novi prodajalnici v palači meščanskega bolniškega zaklada** (kjer je bila Pakičeva trgovina **na istem prostoru** uže črez 70 let).

Nekaj blaga prodajal bom pod nabavno ceno, drugo pa po izdatno znižanih cenah.

Izkoriščal nisem nesrečni potres s tem, da bi prodajalnico v drugo ulico premestil in s takim činom svojemu že itak hudo prizadetemu bližnjemu škodoval. Vsaj je vendar v vsaki ulici, ako ne več, jedna prodajalnica gotovo vsako leto jedenkrat na razpolaganje. **Težil sem samo po tem, da si ohranim stari prostor,** za **kojega** sem pred desetimi leti 4000 gld. — odšteti moral.

Priporočajoč se svojim cenjenim starim odjemalcem, katere sem radi raznih meni provzročenih neugodnostij žalibože že tri leta pogrešal, in tudi novim v obila naročila zagotavljam, da bodem visokočastitim naročnikom s strogo solidnostjo in največjo paznostjo postregel.

Z odličnim spoštovanjem lastnik tvrdke:

M- Pakič,

prvi kranjski lesni, košariški in sitarski obrt v Ljubljani.

885 15—5

Ustanovljen leta 1822.

Odlikovan z zlatimi, srebrnimi in bronastimi državnimi in deželnimi darili.

Prisrčna voščila

vsem veleč. gostom, prijateljem in znancem

povodom novega leta 1899!

Velespoštovanjem 920

Ivan Hafner s soprogo

rastavratêr na juž. kolodvoru v Ljubljani.

Srečno veselo novo leto

916

voščita vsem velečastitim gostom

v „Katoliškem domu“

Andrej in Ana Zalar.

Najprisrčnejša voščila

izražam povodom nastopa novega leta vsem prečast. gospodom in cerkvenim predstojništvom zahvaljujoč se za obilno naklonjenost ter priporočujoč se tudi za bodoče.

Pa tudi vsem prijateljem in znancem kličem tem potom: **Prisrčna voščila ob novem letu!**

V Ljubljani, 31. dec. 1898.

Ivan Kregar,

913 **pasar-srebrar.**

Najprisrčnejša voščila

prečastiti duhovščini, cenjenim naročnikom, prijateljem in znancem povodom

novega leta 1899.

Velespoštovanjem

Leopold Tratnik,

925 *pasar v Ljubljani.*

Vsem p. n. ljubim gostom, prijateljem in znancem želita podpisanca

srečno in veselo novo leto

zahvaljujoč se za dosedaj izkazano zaupanje ter prosita i nadaljnjega obiska »Narodne kavarne«.

Z velespoštovanjem

Fran in Marija Krapež.

926

Povodom nastopa novega leta vsem najinim cenjenim p. n. gostom, prijateljem in znancem izražava

najprisrčnejša voščila

in prosiva njihove nadaljnje naklonjenosti.

Velespoštovanjem

915 Franz in Fanni Ferlinc.

Pozor! *Pozor!*

Originalno plzensko pivo!

Slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem **opustil zastopstvo meščanske plzenske pivovarne,** katero je prevzel Gradčan **F. Reim,** mesto tega sem **prevzel**

zastopstvo

zadružne plzenske pivovarne

katere pivo je splošno priznano najboljše od vseh plzenskih piv in katero posebno priporočajo zdravniki v dijetne namene.

Priporočajoč se najtopleje beležim

Ivan Gorup.

908 5—2

Pisarna:

Šelenburgove ulice štev. 1. Telefon štev. 90.

Dunajska borza.

Dné 31. decembra.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 60	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	» 40	»
Avstrijska zlata renta 4%	120	» 70	»
Avstrijska kronska renta 4%, 200 kron	101	» 75	»
Ogerska zlata renta 4%	120	» 40	»
Ogerska kronska renta 4%, 200	97	» 80	»
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	934	» —	»
Kreditne delnice, 160 gld.	363	» 50	»
London vista	120	» 60	»
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	59	» —	»
20 mark	11	» 80	»
20 frankov (napoleondor)	9	» 56	»
Italijanski bankovci	44	» 32½	»
C. kr. cekini	5	» 70	»

Dné 30. decembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	166	gld. 75	kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159	» 25	»
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193	» 50	»
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99	» 50	»
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138	» —	»
Dunavske vravnavne srečke 5%	130	» —	»
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	108	» —	»
Posojilo goriškega mesta	112	» —	»
4% kranjsko deželno posojilo	98	» 25	»
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98	» —	»
Prijoritetne obveznice državne železnice	220	» —	»
» » južne železnice 3%	179	» 80	»
» » južne železnice 5%	125	» 50	»
» » dolenjskih železnic 4%	99	» 50	»

Kreditne srečke, 100 gld.	202	gld. —	kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	170	» —	»
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19	» 25	»
Rudolfove srečke, 10 gld.	25	» —	»
Salmove srečke, 40 gld.	86	» 75	»
St. Genóis srečke, 40 gld.	84	» 50	»
Waldsteinove srečke, 20 gld.	60	» —	»
Ljubljanske srečke	24	» 25	»
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	155	» 50	»
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3530	» —	»
Akcije tržaškega Lloyda, 500 gld.	430	» —	»
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	64	» 25	»
Splošna avstrijska stavbinska družba	114	» —	»
Montanska družba avstr. plan.	194	» 50	»
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	178	» 60	»
Papirnih rubljev 100	127	» 25	»

Nakup in prodaja
vsakovrstnih **državnih papirjev, srečk, denarjev** itd.
Zavarovanja za zgube pri **žrebanjih**, pri izžrebanju najmanjšega dobitka. — **Promese** za vsako žrebanje.
Kulantna izvršitev **naročil na borzi.**

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
I., Wollzeile 10 in 13, **Dunaj,** I., Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh **gospodarskih in finančnih stvareh** potem o kursnih vrednostih vseh **špekulacijskih vrednostnih papirjev** in **vestni svèti** za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnic.

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič. Odgovorni vrednik: Ivan Rakovec. Tisk »Katoliške Tiskarne« v Ljubljani.